

Беседа Владике Артемија у Недељу средопосну, 18. 03. 2018. године у манастиру светог Архангела Михаила у Нишу

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен данашњи свети дан, браћо и сестре, и овај свети храм где смо се сабрали да се заједнички Богу помолимо, милост у Бога испросимо. Као што знате налазимо се у току Светога Великога поста, ово је већ четврта недеља. Идемо у сусрет Васкрсењу Христовоме и припремамо се, у току овог периода, колико можемо према нашим силама, постом, молитвом, светом тајном покајања, исповести и Светом Тајном Причешћа. То је оно што треба да радимо и што радимо да бисмо очистили нашу душу од све прљавштине греховне, да бисмо укротили своје рђаве навике, страсти, своје грехе, да бисмо се њих ослободили кроз свету Тајну покајања. И тако очишћени душом и телом ушли у радост Васкрслога Господа.

Данас славимо једног дивнога светитеља Божијега - преподобног Јована Лествичника из шестог века који је остао кроз векове пример правога подвижника, правога покајника и правога молитвеника. Он је своје искуство животно преточио у једну књигу која се зове "Рајска лествица" или просто "Лествица" где су наведени сви ступњеви кроз које човек пролази овде на земљи да би достигао до Царства небескога. Углавном, главна мисао јесте, дакле, спасење душе, али дело који вршимо, почиње управо са оним што је и Господ почео Својим Јеванђељем: *"Покајте се, јер се приближи Царство небеско."* То су биле прве речи Господње, у Његовом спаситељском раду овде на земљи. А шта значи покајати се? Верујем да сви знати, али ипак ћу поновити. Имамо пример онога сина из Јеванђеља који беше одлутао из дома оца свога далеко, потрошио имање које је узео од оца, запао у беду и невољу

и у понижење. Он који је имао такво порекло, постао је чувар свиња код једнога човека у страној земљи. Гладан, да није могао да се нахрани и оним рошчићима што су свиње јеле. И он размишљајући тако, каже Јеванђеље, дође к себи. А где је био до тада? Био је вансебан. Био је изван себе. У нашем народу се каже да је неко вансебан ако је луд. И заиста, сваки грех је лудост душе, а душа обузета многим гресима, уствари, живи у лудилу. Тако је и са овим сином било. И он сагледавши ужас у себи, сагледао је и упознао је свој положај, своје стање и упитао се: *"Шта да радим?"* И онда му је дошла спасоносна мисао: *"Устаћу, идем оцу моме, па ћу казати то и то, нисам достојан да се зovem твој син"*, и остало што тамо пише. И што је решио и рекао, то и извршио, устао је и пошао дому своме, оцу своме. А отац његов, угледао га издалека, каже Господ, издалека. Како га је угледао издалека? Зато што га је очекивао. Знао је отац да не може издржати на томе путу где се душа губи, да ће се кад-тад вратити. Али је знао и да ће се вратити оним путем којим је отишао у бели свет. Тамо је отац често погледао и виде га издалека, и шта бива? Долази он, отац га грли, љуби, опрашта му све, уводи га поново у достојанство свога сина.

Ето, то је пут покајања свакога од нас, прво треба да дођемо к себи, значи, да сагледамо своје грехе, да постанемо свесни шта смо учинили у животу своме, а шта није требало чинити или шта смо пропустили да учинимо, а што је требало да учинимо, као што каже у Псалму: *Уклони се од зла и чини добро*. Уклонити се од зла јесте само пола пута спасења. Друга половина је чинити добро. Без те друге половине и ова прва не доводи до циља нашег, уклонити се од зла и чини добро. Покајати се за своје грехе, а то значи сагледати, пре свега, осећати жалост и тугу што смо у гресима својим Бога увредили, нашег небескога Оца коме се враћамо кроз покајање, искрено исповедање својих грехова духовнику, свештенику и, што је најглавније, чврста решеност да се убудуће

чувамо тих грехова, да их не понављамо, да се боримо против њих, колико нам наше људске моћи дозвољавају. Само такво покајање, такву исповест Бог прима и таквим покајницима Бог дарује опроштај његових грехова.

То је поука и светог Јована Лествичника, а то је поука и данашњег Светог Јеванђеља, браћо и сестре, чули сте како отац доведе болеснога сина. Чуо је он за Господа да чини многа чуда и доведе га тамо где је он био, али га не нађе, па се обратио Његовим ученицима да му исцеле дете, да му исцеле сина који је био ђавоиман, у коме је био зли дух, неми и глуви и патило дете много од тога и он се обратио ученицима Његовим, Спаситељевим да исцеле дете. Они нису успели. Онда доводи сина свога пред Господа и каже: *"Доведох сина мога ученицима и не могоше, ако Ти можеш шта учинити, помози."* Каква слаба вера, каква сумња - да се обрати он Сину Божијем: *"Ако можеш шта учинити"*. Зато га Господ и укорева: *"МалOVERНИ, зашто си посумњао? Ако можеш веровати, све је могуће ономе који верује."* И отац у сузама исповеда: *"Верујем Господе, помози моме неверју."* Признаје и он своје неверје, своју слабу веру. И онда дешава се чудо, Господ наређује злом духу да напусти дечка и тако га исцељује.

А онда када остадоше насамо ученици са својим учитељем питаху га посрамљени, постиђени што нису могли да ураде то, питају га: *"Зашто га ми не могосмо исцелити?"* И Господ одговара: *"Овај зли род се изгони само постом и молитвом."* То је рекао Својим ученицима, а то је рекао и свима нама, браћо и сестре. Шта је данас род демонски? Исто што је увек било: наши греси, наше страсти, наша злоба, наша мржња и остало што је противно закону Божијему. То су дела ђаволска. Иза свакога греха крије се по неки ђаво који нас наговара да учинимо тај и тај грех. Дакле, и по речима Господњим и по учењу Свете Цркве, пост и молитва су средства

којима ми душу своју спасавамо. То су два крила којима узлећемо са земље ка Царству небескоме.

Нека би Господ и нама дао чврсту веру и јаку веру, не као у онога оца који је имао слабу веру. Да нама Господ дарује јаку веру Православну коју смо наследили од светих Отаца, од светих Апостола, од нашег светог Саве и осталих угодника из рода нашега, Веру Православну, чисту, неискварену, неизмењену, непокварену разним лажним учењима и јересима. И да сачувамо ту Веру, да останемо верни следбеници Христови и светих Отаца, да тој Вери учимо и нашу децу и омладину да би се име Божије у нашем народу славило у све дане овога нашега живота, а све радећи тако да Господ и нас прослави кад пођемо одавде, да нас прими у Царство Своје Небеско где је Он, Васкрсли Господ, да и ми тамо слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и кроз сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и данашњи дан.